

Med hensyn til den første del, der handler om anklagemyndigheden: Det er altså ikke den enkelte politimand, der sidder på sit kontor og siger: Den her sag gider jeg ikke at skrive. Så bliver man fyret. Det må politiet ikke. Det er anklagemyndigheden, der tager sig af det. Det, der så gør sig gældende, er, hvis nogle af forholdene er tilstået, og der så er nogle andre forhold, hvor man siger, at dem kunne vi egentlig godt bevise, men vi ved, at den samlede straf alligevel bliver den samme, og så er der ingen grund til at spille rettens tid med at stå og procedere i meget lang tid om nogle forhold, selv om man egentlig godt ved, man kan bevise det. Det er ærgerligt, og det er synd, og det skal man lade være med.

Den sidste halvdel er så dér, hvor man ikke kan løfte bevisbyrden. Kan man ikke løfte bevisbyrden, skal man selvfølgelig frafalde tiltalen, og så skal tiltalen slet ikke være med i anklageskriftet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er da ikke i tvivl om, at fru Birthe Rønn Hornbech somme tider har været ret træet af at have en lang række sager, hvor man ikke får tilståelse i det hele, og også er træet af, at hun ikke har kunnet løfte bevisbyrden, men det er ikke min opfattelse, at det er en videnskabelig undersøgelse, der kan føre os alle sammen frem til en fælles forståelse af, at når man har stjålet 3 biler, og når man har stjålet 30 biler, så får man samme straf.

Der mener jeg, at der skal lidt andet til end fru Birthe Rønn Hornbechs årelange erfaring som anklager – det respekterer jeg, men alligevel.

Og så kvitterer jeg for hr. Tom Behnkes præcisering af bemærkningerne.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi godt støtte det forslag, der er fremsat her. I øvrigt er det jo det første forslag i en række af fornuftige forslag, der er fremsat her på retsområdet, som vi skal debattere i dag.

Vi håber naturligvis i Dansk Folkeparti, at der kan blive flertal for nogle af de forslag, for det er nødvendigt med stramninger inden for retspolitikken her i landet, og derfor kunne det her forslag meget vel også være en del af den buket, som det er nødvendigt at få vedtaget, om ikke

nu så i hvert fald efter et kommende folketingsvalg.

Vi giver forslagsstillerne ret i, at der ikke bør være mængderabat, når vi ser på strafudmålingen i forhold til flere kriminelle forhold. Ud over de ting, som er brugt som eksempler i bemærkningerne til forslaget, kan vi jo nævne noget af det, som hr. Tom Behnke var inde på for lidt siden i svaret til fru Anne Baastrup, nemlig at man i mange tilfælde på grund af ressourcemangel er nødt til at opgive at føre ret mange sager til ende, fordi man altså vurderer, at der er et eller to forhold, den kriminelle i hvert fald kan tages for og kan dømmes for. Man opgiver så at føre en række af de andre forhold til ende, fordi man måske ikke har ressourcer til at gennemføre det – politiet mangler jo også ressourcer i de her år – og det er ærgerligt, at politi og anklagemyndighed ikke kan føre sådan nogle sager til ende, og særligt, når der gives den her form for mængderabat, som der gør i dag.

Så jeg skal sige som konklusion, at vi i Dansk Folkeparti kan støtte principperne i forslaget. Vi mener, det er et vigtigt signal i retning af en skrapperet retspolitik her i landet, som der er brug for.

Elisabeth Arnold (RV):

Noget af min børnelærdom rinder mig i hu. Der var et digt, vi skulle lære i skolen i dansk, som hed »Den to gange hængte tyv«, og det er lidt i den stil, vi beskæftiger os med her. Skal man lave strafudmåling til ren matematik med disse to gange livstidsdomme, eller hvad der ellers kan være, eller skal man benytte sig af det princip, vi har haft i mange, mange år i Danmark, nemlig den såkaldte mængderabat, som hr. Tom Behnke siger, eller modereret kumulation, som det juridiske udtryk er?

Jeg er ikke ansat i systemet og kan derfor ikke prale af nogen stor erfaring på området, jeg vil blot sige, at jeg er tilhænger af det princip, vi har med, at man laver en modereret kumulation, når man har en mængde forhold af samme type, som skal strafudmåles.

Dette forslag fra Frihed 2000 lægger jo op til en fundamental ændring af det princip, nemlig at man går over til den rene matematik. Det er jeg simpelt hen ikke tilhænger af, og derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

Det er jo et spændende forslag, som Frihed 2000 har fremsat her i dag, men Kristeligt Folkepartis